

andre Interesser begrave. Taler er her om et Samfundsanliggende af første Rang, og naar vi se ud over det lille Danmarkskort, maa vi søge om mulig at forebygge de Odelæggelser af Landstrimmelen fra Thorsminde ned til Agger, som Havet truer med at tilintetgjøre for derefter at spørge paa sin alvorlige Vis med de Strækninger, som ligge Øst for disse Landtunger. I den Henseende, har den ærebe Minister Forholdet under Overveielse, og jeg vil haabe, at han har Maend, der ikke blot have et alvorligt Blik for Sagens store Betydning, thi derom tvivler jeg ikke, men som tillige have den fornødne Sagkundskab til at kunne hyde os Forslag, som ville have Betydning for Niemebets Løsning. Jeg tvivler ikke paa, at det vil blive befoesteligt, meget befoesteligt, men der er heller ingen Tvivl om, at det er en Opgave, som er store Beføstninger værd, men der ligger Hundene begravet, ikke ved Oddesund, det frelser han ikke og heller ikke de Herer med Andragendet; det er Fantasi, naar vi tro det. Naar det ærebe Medlem for Lemvig (Aaberg) mente, at man under disse Overveielser under alle Omstændigheder vilde komme til at frelse den Seilads, som gaar gjennem Thyborøn. (Aaberg: Nei, ikke under alle Betingelser). Det ærebe Medlem siger: ikke under alle Betingelser, og saa er jeg ogsaa enig med ham; thi det er muligt, at det Projekt kunde komme frem, dersom Sagens Gjennemførelse overhovedet er mulig, at man fandt det nødvendigt for Opgavens Løsning at lufte dette Løb, saa at disse vestlige Egne, som nu trues paa andre Maader, maatte for det Almenes Skyld finde sig i den store Ulempe, der er forbunden med at faae dette Løb tilluffet, men i alt Fald derved vandt en Sikkerhed, forsaavidt den kan vindes, for de Odelæggelser, som den nuværende Tilstand stadig truer med, og som naturligvis i høi Grad forøges, hvis man satte en Dæmning ved Oddesund, der ikke er bygget af Fantasi, men saaledes, at den i alt Fald midlertidig kunde holde. Jeg indrømmer imidlertid, at det paa den anden Side vil have alvorlig Følge for den nordlige Del af det vestlige Sylland, hvis dette Seilløb skulde stoppes; thi det er, som det ærebe Medlem udviklede, Tilfældet, at det har ikke liden Betydning for Seilløbsen; men vi have Projekter for Havneanlæg Nord for Thisted og ligeledes ved Ringkjøbing; om det er ubørligt, skal jeg ikke nærmere udvikle. Jeg vilde imidlertid anse det for sandsynligt, at der i Forbindelse med disse Foranstaltninger paa enkelte andre Maader vilde aabnes Udsigt til Havne i disse Egne af Vestjylland til Erstatning for Tabet af dette Løb. Det er med Hensyn til Broen og den faste Dæmning, jeg har gjort disse Bemærkninger i Forbindelse med, hvad der i den Henseende er øvrigt er omtalt. Jeg nævner den Overbevisning, at hverken den høitærebe Minister eller nogen anden Indenrigsminister vil faae den Bemyndigelse af Rigsdagen, som han her søger, og

det er ligeledes min Overbevisning, at det vil være ham en Mære og volde ham en Byrde. Selv om den ærebe Minister gjennem Loven fik en Bemyndigelse til at kunne lave en Dæmning, og Spørgsmaalet gjennem Loven var henstillet til ham til selvstændig Afgjørelse, saa vilde det paabyrde ham eller hans Eftermand et saa stort Ansvar, at Indenrigsministeren maatte sige, jeg tør ikke en Gang bruge denne Bemyndigelse, der her er givet, førend jeg paany har forhandlet med Landets lovlige Repræsentation derom. Bemyndigelsen vil altsaa utvivlsomt ikke blive givet Ministeren, og jeg er overbevist om, at den ikke vil være ham til nogen Nytte. Hvad nu angaar Banen, da kan jeg ikke negte, at det faae meget smukt ud, at Thisted Amtsraad, til samme Tid i øvrigt, som det i flere Aar har negtet at have Raad til at give et Tilskud af nogle Hundrede Rigsdaler til de høiere Skoler deroppe, nu fortæller, at det har Raad til at give en halv Million til Fjernbanen. Det er smukt af et Amtsraad, naar det overhovedet har den Magt, at kunne udskrive saadanne Skattebæls af Statteydere i Amtet i de Egne, der ingen Nytte have af denne Bane. Amtsraadet skal have Indenrigsministerens Samtykke, men det er et Spørgsmaal, hvorvidt det er en rigtig Anvendelse af Indenrigsministerens Myndighed i saadanne Forhold, og om Kommunalloven overhovedet har tænkt paa i den Grad at give kommunal Selvstyrelse, at Amtsraadet kan udskrive uhyre Udgifter over det hele Amt til saadanne Foretagender, som kun komme visse Egne i Amtet til gode. Jeg betvivler, at det har været Tanke, men det skal jeg lade passere. Det er altsaa Amtsraadet, der giver sin halve Million Daler, og Ministeren gaar glad ind derpaa, og roser det derfor; han har med megen Interesse set, at Amtsraadet vil gjøre det, og han har med Interesse modtaget Tilbudet. (Indenrigsministeren: Nei!). Jeg har forstaaet Motiverne til Lovforslaget saaledes, at Ministeren med megen Interesse har modtaget dette Tilbud af Amtsraadet, men jeg vil sige, der kunde være mange Indenrigsministre, som vilde modtage et saadant Tilbud med stor Betænkning. Nu siger man, naar der tilskydes 1 Million af Staten og en halv Million af Amtet, saa bliver det 1,500,000 Rd.; men saa have vi endnu tilbage noget over 2 Millioner til Anlægget efter en Kalkule, som jeg iøvrigt ikke veed, om den passer, thi Priserne kunne jo endnu være i Stigning. Lad os nu blot spørge: hvor skulle de 2 Millioner komme fra? Fra de interesserede Egne i Amtet? Ja, det er muligt, at dette Bæls kan blive tegnet. Naar Fantasi er sat saa stærkt i Bevægelse over de mageløse Fordele, som denne Længdebane langs Kysten af et Stykke af Amtet vil skaffe Beboerne, saa er det muligt, at et saadant Bæls under denne Paavirkning kan komme tilfode; men dermed er ingenlunde Sagen klar, thi hvorfra skulle Driftsudgifterne komme? Have vi i Lovforslaget nogen